

Okresní soud v Opavě
Olomoucká 27
746 77 Opava
Tel.: 553 759 248
Fax: 553 622 168

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Opavě jako věcně příslušný správní orgán dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ), ve spojení s § 2 písm. b) Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. 7. 2009, č. j. 13/2008-SOSV-SP, rozhodl

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 8a InfZ, se žádost žadatelky (XXX), ze dne 18. 3. 2020, o poskytnutí písemného vyhotovení všech anonymizovaných meritorních rozhodnutí všech trestních senátů Okresního soudu v Opavě za období od 1. 1. 2010 do 29. 2. 2020, ve kterých bylo rozhodováno o spáchání trestného činu znásilnění dle § 185 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, resp. § 241 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, trestného činu sexuálního nátlaku dle § 186 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, resp. § 242 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, a trestného činu dle ustanovení § 243 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon,

odmítá.

Odůvodnění:

1. Žádostí došlou Okresnímu soudu v Opavě dne 18. 3. 2020 se žadatelka domáhala poskytnutí písemného vyhotovení všech anonymizovaných meritorních rozhodnutí všech trestních senátů Okresního soudu v Opavě za období od 1. 1. 2010 do 29. 2. 2020, ve kterých bylo rozhodováno o spáchání trestného činu znásilnění dle § 185 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, resp. § 241 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, trestného činu sexuálního nátlaku dle § 186 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, resp. § 242 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, a trestného činu dle ustanovení § 243 zákona č. 140/1961 Sb.
2. Dle § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Těmito právními předpisy jsou především ustanovení § 81 až § 90 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Podle § 81 odst. 1 občanského zákoníku je

chráněna osobnost člověka včetně jeho přirozených práv. Dle odst. 2 téhož ustanovení ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle § 86 občanského zákoníku nesmí nikdo zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit. Ve stejném rozsahu jsou chráněny i soukromé písemnosti osobní povahy. Konečně § 90 občanského zákoníku stanoví, že zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití jeho podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.

3. Dalším zákonem upravujícím ochranu osobních údajů je zákon č 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“), zejména pak v něm uvedené nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení“).
4. Z poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím jsou výslovně vyňaty údaje chráněné zákonem o zpracování osobních údajů. Tyto údaje nelze jako informaci dle shora citovaného zákona poskytnout. Dále jsou vyňaty informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy a soukromí fyzické osoby.
5. V případě předmětné žádosti dochází tudíž ke kolizi dvou na stejné úrovni stojících základních lidských práv, a to práva na informace žadatelky a práva na ochranu soukromí subjektů údajů. Je proto třeba posoudit, kterému z konkurujících práv je třeba dát přednost (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2010 sp. zn. Pl. ÚS 2/10).
6. Pro posouzení vzniklé konkurence ústavně zaručených práv provedl soud test proporcionality, aby bylo určeno, zda v posuzovaném případě převažuje právem chráněný zájem žadatelky na poskytnutí požadované informace, nebo právo na soukromí subjektů údajů. Zvažováno bylo kritérium legitimacy, kritérium vhodnosti, kritérium potřebnosti a kritérium proporcionality v užším smyslu. V daném případě soud dovodil, že zde není žádný veřejný zájem na sdělení požadovaných informací. Právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápáno velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí (srov. rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002 sp. zn. III. ÚS 156/02). Vzhledem k absenci tvrzení ohledně sledovaného cíle a důvodů žádosti, kterou je třeba přičítat zcela k tíži žadatelky, soud upřednostnil právo na ochranu osobních údajů, neboť v právě posuzované věci nelze nalézt žádný zájem na zveřejnění předmětné informace. Proto soud upřednostnil právo na ochranu osobních údajů.
7. Vzhledem ke skutečnosti, že zájem na ochraně osobních údajů subjektů údajů v tomto případě převážil nad právem žadatelky na informace, Okresní soud v Opavě žádost žadatelky odmítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Opavě k Ministerstvu spravedlnosti České republiky.

Opava 1. dubna 2020

JUDr. Mgr. Milan Koller
předseda okresního soudu